

JUSTITSMINISTERIET

Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 12. december 2017
Kontor: Databeskyttelseskontoret
Sagsbeh: Nanna Due Binø
Sagsnr.: 2017-0037-0005
Dok.: 603661

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål 20 vedrørende forslag til lov om supplerende bestemmelser til forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (databeskyttelsesloven) (L 68) og forslag til lov om ændring af lov om retshåndhævende myndigheders behandling af personoplysninger, lov om massemediers informationsdatabaser og forskellige andre love (Konsekvensændringer som følge af databeskyttelsesloven og databeskyttelsesforordningen samt medieansvarslovens anvendelse på offentligt tilgængelige informationsdatabaser m.v.) (L 69), som Folketingets Retsudvalg efter ønske fra Josephine Fock (ALT) har stillet til justitsministeren den 8. december 2017.

Søren Pape Poulsen

/

Jakob Lundsager

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål 20 fra Folketingets Retsudvalg efter ønske fra Josephine Fock (ALT) vedrørende L 68 og L 69:

”Har ministeren kendskab til betegnelsen ”lovtidendeillusionen” – illusionen om, at andre end få jurister holder sig opdateret i statens tidsskrift om love og bekendtgørelser, og giver det ministeren anledning til genovervejelser, når professor i persondataret ved Københavns Universitet, Peter Blume, udtaler at ”Det er jo helt kafkask. Alle love og regler er offentligt tilgængelige, ja, men der er jo ingen borgere, der vil sidde og kigge efter det her i Lovtidende”, jf. artiklen ”Justitsministeriet: Borgerne kan bare læse Lovtidende” fra Politiken den 7. december 2017, i forhold til at ministeren skriver i de almindelige bemærkninger til lovforslaget, at ”Den registrerede – der allerede én gang er blevet oplyst om den oprindelige behandling af personoplysninger – har mulighed for i Lovtidende nærmere at orientere sig om, at en viderebehandling af oplysninger kan finde sted”?”

Svar:

Lovforslaget til databeskyttelseslovens § 23 lægger alene op til at begrænse oplysningspligten for den dataansvarlige (myndigheden), der allerede én gang har opfyldt sin oplysningspligt over for den registrerede efter databeskyttelsesforordningens artikel 13, stk. 1 og 2, eller artikel 14, stk. 1 og 2.

Den registrerede er dermed i denne situation blevet orienteret af den dataansvarlige om de oplysninger, som fremgår af artikel 13, stk. 1 og 2, eller artikel 14, stk. 1 og 2. Det betyder, at undtagelsen i § 23 alene går ud på, at den dataansvarlige, som på baggrund af en bekendtgørelse udstedt efter lovforslagets § 5, stk. 3, nu ønsker at benytte lovligt indsamlede oplysninger til et nyt formål, ikke skal give underretning til den registrerede om dette nye formål.

Hvis den pågældende dataansvarlige videregiver oplysninger med hjemmel i en bekendtgørelse udstedt efter lovforslagets § 5, stk. 3, til en anden dataansvarlig (en anden myndighed), skal sidstnævnte dataansvarlig selv sikre sig, at vedkommende dataansvarlig lever op til oplysningspligten.

Det vil altså sige, at den myndighed, der modtager oplysningerne fra den afgivende myndighed, selvstændigt skal sikre sig, at der sker underretning af den registrerede.

Det er Justitsministeriets opfattelse, at denne snævre undtagelse fra oplysningspligten er forsvarlig.

Justitsministeriet har herved lagt vægt på, at det set fra den dataansvarliges side kan opleves som administrativt byrdefuldt at skulle foretage en ny underretning af den registrerede. Samtidig synes det tvivlsomt, om en fornyet underretning i denne situation reelt vil skabe større retssikkerhed for den registrerede. Justitsministeriet har herved også lagt vægt på, at en bekendtgørelse efter § 5, stk. 3, skal indeholde en række garantier f.eks. garantier for at undgå misbrug eller ulovlig adgang.

Det bemærkes, at Justitsministeriet ikke har nærmere kendskab til, hvor mange borgerere der løbende følger med i Lovtidende.

Der henvises i øvrigt til svaret på spørgsmål 4 til L 68 og L 69, særligt pkt. 8, hvor Justitsministeriet nærmere har gennemgået ministeriets overvejelser bag bestemmelserne i lovforslagets § 23.